

Sihelník

Číslo 3/2017

Ročník XIX.

Bezplatné

Obecné noviny občanov a rodákov obce Sihelné

POŽEHNANÉ VIANOČNÉ SVIATKY A ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK PRAJE OBEC SIHELNÉ

Sihelné spieva koledy

FOTO: MY

RADOŠŤ VIANOC

Hovorí sa, že Vianoce majú v oblube hlavne deti. A to predovšetkým kvôli darčekom. Nie len deti, ale aj dospelí očakávajú, že čosi nájdu pod stromčekom. Nesmieme však podľahnúť predstave, že radosť z Vianoc príde jedine vtedy, ak nás niekto obdaruje. Darček totiž nemusí byť vždy hmotná vec, ktorá má nejakú finančnú hodnotu. Najväčším darom je náš osobný postoj, keď nám na niekom záleží, keď máme kohosi veľmi radi. A niečo také sa peniazmi nedá vyjadriť. V každom darčeku, ktorý z lásky dávame, sa

ukrýva kus seba samých. A to je tá najväčšia vec, ktorú by sme cez Vianoce mali každý z nás zažiť. Pociťť, že nás ľudia majú radi a na nás myslia. A práve preto si počas týchto dní spomeňme na všetkých, ktorí patria do tohto nášho okruhu lásky, priazne a sympatie.

Počas týchto dní sa ľudia obdarujú rôznymi drobnosťami, ale aj vzácnymi darmi. Ponúka sa nám príležitosť, aby sme mohli pociťť radosť z obdarovania, ale aj radosť z toho, že niekoho obdarujeme

a spôsobíme mu radosť. Učíme sa tak prekonávať vlastné sebeckto.

Hovorí sa, že cez Vianoce sa otvárajú ľudské srdcia. Ľudia si medzi sebou prejavujú viac lásky. Opäť máme veľkú príležitosť navzájom si odpustiť, uzmiert sa všade tam, kde cez rok došlo k nejakým hádkam či nedorozumeniam.

A na čo nemáme počas sviatkov zabudnúť?

Ani pri všetkých radoostiach a starostiach, pri svetle vianočných sviec by sme nema-

li zabudnúť na to najdôležitejšie. Cez Vianoce sa na celom svete slávi narodenie Ježiša Krista! Teda pred dvoma tisícami rokov vstúpil do ľudských dejín ten najvzácnejší a jedinečný dar pre každého z nás.

Poprajme si teda navzájom, aby aj tohtoročné Vianoce boli opäť pre nás niečím vzácnym a jedinečným, hoci sa v našom živote opakujú už po toľký krát...

Luboš Šípoš,
správca farnosti

OBEČNÉ ZASTUPITEĽSTVO ZASADALO

UZNESENIA zo zasadania Obecného zastupiteľstva obce Sihelné (OZ), ktoré sa uskutočnilo 22. 9. 2017 o 16⁰⁰ hod. v zasedačke Obecného úradu Sihelné

Obecné zastupiteľstvo

A. Berie na vedomie

1. Prehľad a správy kontrolóra o vykonaných kontrolách za obdobie II. štvrťroka 2017.

2. Polročnú správu a vyhodnotenie plánu kontrolnej činnosti od januára do júna 2017.

3. Stanovisko kontrolóra k prvej úprave programového rozpočtu Obce Sihelné na rok 2017.

4. Stanovisko kontrolóra k prvej úprave rozpočtu príspevkovej organizácie Obce Sihelné v roku 2017.

5. Správu nezávislého audítora štatutárnemu orgánu obce Sihelné k účtovnej závierke k 31. decembru 2016.

D. Ukladá

1. Osloviť právničku, aby začala exekučné konanie za neuhradené faktúry voči pánovi Somsedíkovi Emanuelovi za poskytnuté služby pracovným strojom JCB.

2. Prerobiť nájomnú zmluvu s Cirkevnou Základnou školou Sihelné na prenájom priestorov

v budove Materskej školy.

3. Odkúpiť pozemky pod parkovisko pri kostole pri pánovi Dušanovi Brandysovi.

4. Zistiť vlastníctvo vodovodného potrubia na panelovej ceste alebo či existuje nájomná zmluva s OVS na toto potrubie.

5. Vyhlásiť v miestnom rozhlas aký druh odpadu a v akom čase je možné vyviezť za budovu CZŠ.

E. Schvaľuje

1. Doplnenie programu rokovania Obecného zastupiteľstva obce Sihelné.

2. Prvú úpravu programového rozpočtu obce Sihelné na rok 2017.

3. Prvú úpravu rozpočtu Príspevkovej organizácie Obce Sihelné v roku 2017.

4. Žiadosť Mgr. Viery Kozákovvej, bytom Sihelné 485 o predĺženie nájomnej zmluvy na jeden rok po doplatení podľžnosti vyplývajúcej z nájmu.

5. Schvaľuje jednomyselne prevod majetku postupom, ako prípady hodné osobitného zreteľa podľa zákona č.138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení neskorších zákonov, zapísaného na LV 852 k.ú. Sihelné, E-KN parc. č. 5099/1 zastavané plochy o výmere 4347 m², avšak len tej časti označeného pozemku, ktorá je zobrazená v GP č. 219/2017 vyhotoveným Brandys, s. r. o., zo dňa 20. 7. 2017 ako novovytvorený pozemok, ktorý zodpovedá dielu č. 3 o výmere 101 m² a dielu č. 4 o výmere 9 m² z novovytvorenej C-KN parc. č. 398/7 ostatné plochy o výmere 110 m² a za sumu 1,85 €/m² výška celej kúpnej ceny je 203,50 €, (dvestotrieuro + 0,50 centov) kupujúcim

Kozák Michal, nar..., bytom Sihelné 237 a Kozáková Monika, nar..., bytom Sihelné 237 každému v podiele po ½-ici. Jedná sa o priľahlé pozemky k rodinnému domu.

Splatnosť kúpnej ceny je najneskôr pri podpise kúpnej zmluvy.

Z celkového počtu prítomných poslancov hlasovali za: Ľuboš Vonšák, Jozef Ferniza, Mgr. Ľubomíra Nováková, Mgr. Ľubomír Luscoň, Marián Staš, Peter Staš, Bc. Vladimír Bielak, Dušan Grobarčík, Dáša Chudiaková. Zdržali sa: 0, Proti: 0.

Prevod majetku bol schválený 3/5-vou väčšinou.

6. Odpustenie poplatku Dobrovoľnému hasičskému zboru Sihelné za prenájom kultúrneho domu pri organizovaní tanečnej zábavy, ktorá bola v máji 2017.

7. Žiadosť Dobrovoľného hasičského zboru Sihelné o organizovanie Katarinskej zábavy.

8. Žiadosť Dobrovoľného hasičského zboru Sihelné o finančný príspevok vo výške 1000 € na nákup novej športovej mašiny – čerpadla.

9. Žiadosť pani Pindjakovej Janky o prenájom sály v Kultúrnom dome v Sihelnom za účelom organizovania koncertu.

10. Odpredaj obecného pozemku pánovi Jánovi Vronkovi, bytom Sihelné 408 po vyhotovení geometrického plánu.

11. Zameranie geodetom pozemku oproti gátru vo vlastníctve Združenia bývalých urbariarov obce Sihelné na vybudovanie zberného dvora.

12. Zhotovenie nového rozhlasu v obci Sihelné.

Mgr. Piták Ľubomír
starosta obce Sihelné

KDE JE VÔĽA, TAM JE GESTA

Nie je to len príslovie, ale realita. Po dohode všetkých účastníkov pozemkov na výšnom konci sa vytvorili nové stavebné parcely s prístupovou cestou. Na tomto príklade vidieť, že sa ľudia vedú dohod-

núť a myslia na budúcnosť seba a svojich detí.

Po prevode na katastri obec spevnila cestu a vybudovala tam vodovod aj verejné osvetlenie.

RR

ÚSPEŠNÁ JABLUNECKA

Dňa 3. 9. 2017 sa v Rabči uskutočnili IV. Spievajúci seniори.

Na stretnutie prišli spievajúci aj tancujúci seniори takmer z ce-

lej Oravy, aj od Žiliny a z Liptovského Hrádku.

Z našej obce vystúpil súbor JABLUNECKA s goralským pásmom a zožal divácky potlesk.

„Ctíme Ťa, jeseň života“

Mesiac október je mesiacom úcty k starším. Ako každoročne, aj teraz sme pozvali našich dôchodcov na spoloč-

né posedenie pri hudbe občerstvení.

Nechýbal ani pestrý kultúrny program, o ktorý sa posta-

rali učiteľky z materskej a základnej školy. Po kultúrnom programe nasledovali gratulácie našim tohoročným jubilan-

tom. Posedenie trvalo do večerných hodín a dúfame, že ste sa cítili príjemne a tešíme sa i na budúce.

VYHODNOTENIE SÚŤAŽE O NAJKRAJŠIU KVETINOVÚ VÝZDOBU

Milí spoluobčania, chceli by sme poďakovať rodinám Kazíkovej a Lašťákovskej, ktoré ste sa do súťaže zapojili a zároveň vyzvať tých, ktorí váhali a fotografiu neposlali,

aby tak urobili v ďalšom ročníku súťaže.

Zapojení boli odmenení vecnými cenami na vianočných trhoch.

SIHELNIANSKA GAJDOVAČKA 2017

Už po tretíkrát sme v Sihelnom privítali gajdošov z celej Európy.

Koncert sa uskutočnil v sobotu 16. septembra 2017 v kultúrnom dome. Moderátor programu Dra-

hoš Daloš postupne privítal všetkých účinkujúcich.

Svojím gajdošským a speváckym umením nám spríjemnili večer účinkujúci gajdoši zo Slo-

venska, Čiech, Poľska, Talianska.

V nedeľu sme vzdali úctu nášmu gajdošovi Jánovi Fernézovi na miestnom cintoríne.

Za reprezentáciu chceme poďakovať Kristíne Kurárovej a Kláre Stašovej, ktoré nás reprezentovali v speváckej súťaži v Oravskej Polhore „Ako spievala moja babka“.

Oddychová zóna Titusa Zemana

S príchodom jari sa partia nadšencov rozhodla pustiť sa do opravy schátraného objektu.

Vodojem tak dostal druhú šancu a premenili ho na oddychovú zónu. Je určená všetkým obyvateľom. Nachádza sa pod Hrádkom

pri vodojeme OVS. Prístup k nej je po Jesennej ceste z oboch strán. Veríme, že na tomto mieste načerpáte veľa nových síl.

Nadšencom ďakujeme za ochotu podujat' sa svojpomocne vykonať takéto dielo, ktoré bude slúžiť všetkým občanom našej obce.

VIANOČNÉ TRHY 2017

Vianočné trhy sa uskutočnili 17. decembra 2017 na ihrisku pri CZŠ. Pribeh prinášame vo fotopříbehu.

Výstava výtvarných prác

V dňoch 18. 11. 2017 – 24. 11. 2017 sa konala výstava prác našej rodáčky Evy Matisovej, rod. Klušákovéj.

Eva rada kreslila už ako malé dieťa. Vyštudovala textilný dizajn na strednej aj vysokej škole v Ružomberku. Osud ju zavial do Nitry, kde žije so svojou rodinou. Intenzívnejšie sa venuje malovaniu posledné dva roky. Motívy čerpá

hlavne z prírody a kreslí veci, ktoré ju oslovia. Organizuje predajné výstavy, z ktorých výťažok venuje ľuďom, o ktorých vie, že to potrebujú. Vyberá si ich sama vo svojom okolí a peniaze im dáva do schránky anonymne, čo je pozoruhodné. Po vernisáži v Sihelnom mala skvelý pocit, že stretla milých ľudí. My jej ďakujeme, že obohatila aj nás a prajeme jej veľa síl a zdravia do ďalšej tvorby i života. **L. Nováková**

JEDNOTA DÔCHODCOV SIHELNÉ INFORMUJE

Vážení spoluobčania, dovoľte mi, aby som Vás v mene Výboru JDS pozdravila a informovala o našich aktivitách.

Dňa 4. februára sme organizovali fašiangový maškarný ples pre celú dedinu. Pripravili sme občerstvenie. Prítomní si mohli pochutíť na šiškách, škvarových pagáčoch a makových závinoch. Po jarných prácach sme boli zrelaxovať v kúpeľoch v Jasnej a na jeseň sme oddychovali v Turčianskych Tepliaciach.

V júli sme mali športový deň, ktorý sme si spríjemnili varením chutného gulášu. V novembri sme v Oravskej Polhore ochutnávali kačacie dobroty na kačacích hodoch. V závere roka sme zorganizovali Mikulášske posedenie, ktoré bolo našim posledným tohtoročným stretnutím. Ako býva zvykom, zaspievali sme vianočné ko-

ledy a prišiel aj Mikuláš, ktorý nás obdaril malým darčekom. Každý mesiac organizujeme zájazd do Chocholova v Poľsku, kde sú termálne kúpele. Snažíme sa počas roka spetrovať jednotvárný život ľuďom, ktorí už netravia čas v zamestnaní. Nakoniec chcem poďakovať všetkým členom, že si našli čas a prichádzali na naše

stretnutia. Poďakovanie za dobrú spoluprácu patrí nášmu pánovi starostovi, ktorý nám je vždy nápomocný.

A keďže sa blížia najkrajšie sviatky v roku, prajem Vám požehnané a krásne Vianoce, všetko dobré v novom roku, pokoj v duši, pevne zdravie a ľudské šťastie!

O. Jagelková

STRETNUTIE DÔCHODCOV CELÉHO OKRESU

Dňa 3. 10. 2017 sme privítali v našej obci zástupcov všetkých okresných združení Jednoty dôchodcov.

Toto stretnutie každý rok organizuje iná obec. Tento rok sa toho zhostili naši dôchodcovia. Pripravili pre svojich kolegov bohatý

kultúrny program., ktorý obohatili aj naše deti. Toto stretnutie sa organizuje vždy v októbri, kedy si pripomínáme ako si máme uc-

tiť starších. Za príjemné strávené chvíle chceme poďakovať celému organizačnému výboru. Ďakujeme.

SLOVENSKO SPIEVA KOLEDY

V spolupráci s týždenníkom MY ORAVA sme spoločne oslávili príchod Vianoc a pri tejto príležitosti sme si zaspievali známe slovenské koledy.

Spievanie prebehlo v jeden deň, v jednu konkrétnu hodinu na celom Slovensku a v Čechách. Sihelné bolo ako

jediná obec zapojená do projektu.

Spievanie nielen slovenských, ale aj goralských ko-

lied sa konalo v našom kostole 13. 12. 2017 o 18⁰⁰ hodine. Spievali malí, veľkí, mladí i starší. Kostol bol plný ľudí. Bol to ne-

zabudnuteľný zážitok. Samotné spievanie i prvenstvo, ktoré sme dosiahli.

L. Nováková

VERNISÁŽ 159. VÝSTAVY Běla Kolčáková

Kto spieva, dvakrát sa modlí...

Vďaka Pánu Bohu a pani učiteľke Jarke sa múrmi nášho kostola každý piatok ozývajú hlasy mladých ľudí, ktorí chcú vzdať Bohu chválu.

Nápad pani učiteľky nás spočiatku veľmi prekvapil, prijať ho nebolo veľmi ľahké. Po dlhom premýšľaní a zvažovaní sme sa však rozhodli, že vytvoriť spoločenstvo, ktoré bude ospevovať Boha je predsa len dobrý nápad. Veľké Pán Boh zaplať patrí aj pánu farárovi, ktorý obohatil zbor o aparátúru. Dnes

sa tešíme veľkému počtu členov, ktorí nám stále pribúdajú. Počas svätých omší sa prejavuje množstvo talentov, o ktorých sme doteraz nevedeli. Známe hlasy ostrieľaných spevákov poháňajú hlásky nových objavov. Spev, ktorý v istých chvíľach prerastá do kriku, nás naplňa pocitom šťastia. Zatiaľ kričíme, ale predsa máme to v krvi – sme Goralí, horalí. Budeme naďalej trénovať svoje hlasy, aby sa náš spev páčil nie len Pánu Bohu, ale aj všetkým veriacim v našom chráme...

Miroslava Hajdučáková

Na zamyslenie

O upodozrievaní a posudzovaní

„Nesúďte, aby ste neboli súdení“ (Mat. 7,3.)

Majetok nášho bližného neslobodno odcudzit, k tomu nás napomína siedme prikázanie: nepokradneš, lež zpomedi všetkého zemskeho majetku človeka najvzácnejším pokladom je česť, túto bráni ôsme prikázanie Božie:

„Nepremluviš proti bližnému svojmu krivého svedectva.“

Nuž a čo je česť? Milovať dobré a nenávidieť zlé. Kto je čestný? Ten, o ktorom ľudia dobré myslia a dobré hovoria.

Čestný človek i vtedy vystríha sa zlého, keď ho k tomu i vábia, a dobré i vtedy koná, keď preto musí i obeť priniesť. Lahkomyseľne nevybúši slovo, ale keď ho raz vypovedal, nepremeni ho za žiadnu cenu.

Tento cit česti sám Boh vstúpil do nášho srdca. Česť je podobná vôni, ktorá nás príjemnými činí pred našim spolublížným. Preto kto nás pozbaviť jej chce, proti tomu máme právo brániť sa. I Kristus Pán bránil svoju česť, keď ho sluha najvyššieho kňaza uderil po tvári. Ale len keď svalia na nás nejaký o česť pripravujúci zločin, ktorý keby prischol na nás, pozbavil by nás česti, vtedy máme sa brániť, keď treba i pravotou pre urazenie na cti, lebo pre hocikaké slovo, pre hlúpu reč katolícky kresťan nebude sa nikdy pravotiť. A mnoho ráz trpezlivým pretrpením urážky viac docielime, ako prchlivým, kriklavým bránením svojej česti. Sv. František Xaverský, sv. Klement Hofbauer pokojne trpeli urážky od niektorých bezbožníkov a práve touto svojou poníženou trpezlivosťou pohli ich k rozmyšľaniu a obrátili ich. Ako sme povinní sta-

rať sa o svoju vlastnú česť, tak máme v úctivosti držať i česť svojho spolublížneho: nespravedlivým upodozrievaním a opovrhli-vým posudzovaním nesmieme uraziť jeho česť. Nespravedlive upodozrievať znamená o bližnom niečo bez dostatočnej príčiny v mysli predpokladať.

Napríklad: príde ti k dverám jeden chudobný človek v roztrhaných hábách, nikdy si ho nevidel, ale po jeho biednom odeve myslíš si: no, i toto je jeden leňúch, opilec, ideš mu zápät až ku vrátam, pozorujúc, či ti niečo nezdrapí na dvore. Také neláskavé upodozrievanie je hriešna vec, okrem toho uvedie ťa i do iného hriechu, že toho úbožiaka bez príčiny znevážiš, odpreš mu svojho milosrdenstva a s ním neláskavé nakladáš. Nuž ako by padlo tomu chudobnému človeku, keby sa dozvedel, že ho tak nespravedlive upodozrievaš? Pováž, keby si ty bol v jeho položení, nie dost, že v biede žije, ale ešte i nespravedlivým upodozrievaním strpčujú mu život. Preto hovorieval sv. Anzelm:

„Radšej nech sa sto ráz sklameš v zlom človeku, nežli jeden raz máš niečo zlého predpokladať o dobrom človeku.“

Tak je, budme opatrní keď sa sídeme s neznámym človekom, lebo hlúpeho, neobozretného oklamú, uškodia za každým krokom, preto dobre sa prizri, komu máš veriť. I Pán Ježiš nám privoláva:

„Bedte opatrní, ako hady, a jednoduchí, ako holuby“ (Mat. 10,16), ale nevidte v každom človeku diabla, ktorý je len preto na svete, aby teba sužoval.

(Text je autentický z roku 1921 z Katechizmu v kázňach od Jozefa Barácziusa, poslovenčil Viktor Milan, farár v Kriovej.)

RR

BEH CEZ TRI CHOTÁRE

Aj cez našu obec viedla trasa 0.ročníka Behu cez Tri Chotáre.

Začiatok trasy bol v Oravskej Polhore, cez Sihelné do Oravského Veselého a späť. Celá tra-

sa má 16 km a postavilo sa na ňu 20 bežcov. Pre bežcov bolo pripravené občerstvenie. Veríme, že do ďalšieho ročníka sa zapoja celé rodiny, kolektívy z našej obce.

HASIČSKÁ SÚŤAŽ

Pre nepriaznivé počasie sa okrsková hasičská súťaž konala 17. septembra 2017 v Kline.

Zodpovedná príprava všetkých členov dobrovoľných hasičov priniesla patričné ovocie v podobe 2. miesta pre mužov nad 35 rokov

a mladí plameniari obsadili tiež 2. miesto.

Hasičskému zboru blahozeláme a zároveň ďakujeme.

Horííííí

Dňa 26. 7. 2017 vznikol požiar nebytovej časti rodinného domu rodiny Jána Fernezu.

Chceli by sme poďakovať všetkým občanom, ktorí pomohli pri samotnom hasení ohňa, ale aj tým, ktorí pomohli inak. Zvlášť chceme poďakovať Dobrovoľnému hasičskému zboru v Sihelnom za rýchly zásah. Mali sme

šťastie, že sa v blízkosti nášho domu nachádzal hydrant a my sme si ešte vopred sami zohnali k nemu príslušenstvo. Chceme týmto dať podnet obci, aby boli aj ostatné hydranty v obci vybavené tak, aby občania sami mohli začať hasiť už pred príchodom hasičov, a tak mali väčšiu možnosť zachrániť svoj majetok.

rodina Fernezo

ZABEZPEČTE SI PSOVI!

OBCNÝ ÚRAD V SIHELNOM VYZÝVA VŠETKÝCH MAJITEĽOV PSOVI, ABY SI ZABEZPEČILI PSOVI TAK, ABY NEOHROZOVALI ĽUDÍ!

10€
ŠTARTOVNÉ

**VIII. Ročník
HALOVÝ TURNAJ**

O pohár obce Sihelné!
Vyhrajte a zapíšte sa do histórie víťazov!

DECEMBER 29-30, 2017
OBECNÁ ŠPORTOVÁ HALA SIHELNÉ

MINIMÁLNY VEK 15r

REGISTRÁCIA OSOBNĚ ALEBO NA ondrej.randiak@gmail.com
VIAC INFORMÁCIÍ NA FB STRÁNKE OŠK SIHELNÉ

Pozvánka na cvičenie aerobiku

Ste vyčerpané pod tlakom každodenných povinností?

Príďte si medzi nás aktívne oddýchnuť a spraviť niečo len pre samú seba!

Cvičíme každú stredu od 18⁰⁰ do 19⁰⁰

v telocvični pri CZŠ.

Ponúkame cvičenie v modernom rytme STEP

AEROBIC, posilňovanie, pilates...

Pri vstupe platíme 1€ (prenájom telocvične).

Čaká na Vás super „babinec“!

POZOR – VŠETCI POHYBU CHTIVÍ, MLADÍ, STARÍ, SMUTNÍ I VESELÍ!

Dňa 10. februára 2018 sa bude konať

3. ročník

PRECHODU SIHELNIANSKYM CHOTÁROM

Všetci ste srdečne pozvaní! P. Fernandezová

OBECNÝ ÚRAD V SIHELNOM

OZNAMUJE, ŽE

Obecný ples sa uskutoční

dňa 6. 1. 2018

Všetci ste srdečne pozvaní

Pozvánky si môžete zakúpiť v predajniach

COOP Jednoty a u pani Pitákovéj

NAŠIM JUBILANTOM BLAHOŽELÁME

60 rokov života

- ♥ Stanislav Gluch
- ♥ Terézia Perveková
- ♥ Ferdinand Grobarčík
- ♥ Antónia Pjonteková
- ♥ Bernard Brežňák
- ♥ Olga Ďubašáková
- ♥ Jaroslav Rešutík
- ♥ Margita Pindjaková
- ♥ Ján Sivoň
- ♥ Margita Kozáková
- ♥ Anton Grižák
- ♥ František Grižák
- ♥ Veronika Sameliaková
- ♥ Veronika Hopjaková
- ♥ Jozef Vronka
- ♥ Karol Pindják
- ♥ Stanislav Kozák
- ♥ Štefan Pilátik
- ♥ Emil Bielak

70 rokov života

- ♥ Vendelín Vnenčák
- ♥ Vendelín Grobarčík
- ♥ Apolónia Pindjaková
- ♥ Pavlína Fernandezová
- ♥ Jozef Kovalíček
- ♥ Vendelín Gabriel

80 rokov života

- ♥ Karol Jagelka
- ♥ Mária Jagelková
- ♥ Margita Gužňáková
- ♥ Janka Gurová
- ♥ Ján Gura
- ♥ Janka Gabrielová
- ♥ Mária Chudiaková

90 rokov života

- ♥ Apolónia Stašová

ODPOČINUTIE VEČNÉ

DAJ IM, PANE ...

Ignác Chudiak, Ján Novák,
Štefan Sochulák, Ferdinand
Sučák, Roman Bjelak, Johana
Sivoňová

SIHELNÉ 2017

Narodení 34

Prihlásení 7

Odhlásení 29

Zomrelí 6

Evidencia k 13. 12. 2017:
2150 obyvateľov

AKCIE 2018

6. 1. Obecný ples

10. 2. Prechod

sihelnianskym chotárom ..

30. 4. Stavanie mája,

májová veselica

13. 5. Deň matiek

a otcov

22. 7. Folklórne slávnosti

pod Piľskom a Babou

horou

2. 9. Slávnosť

sv. Huberta

14. 9. Odpust -

Povýšenie sv. kríža

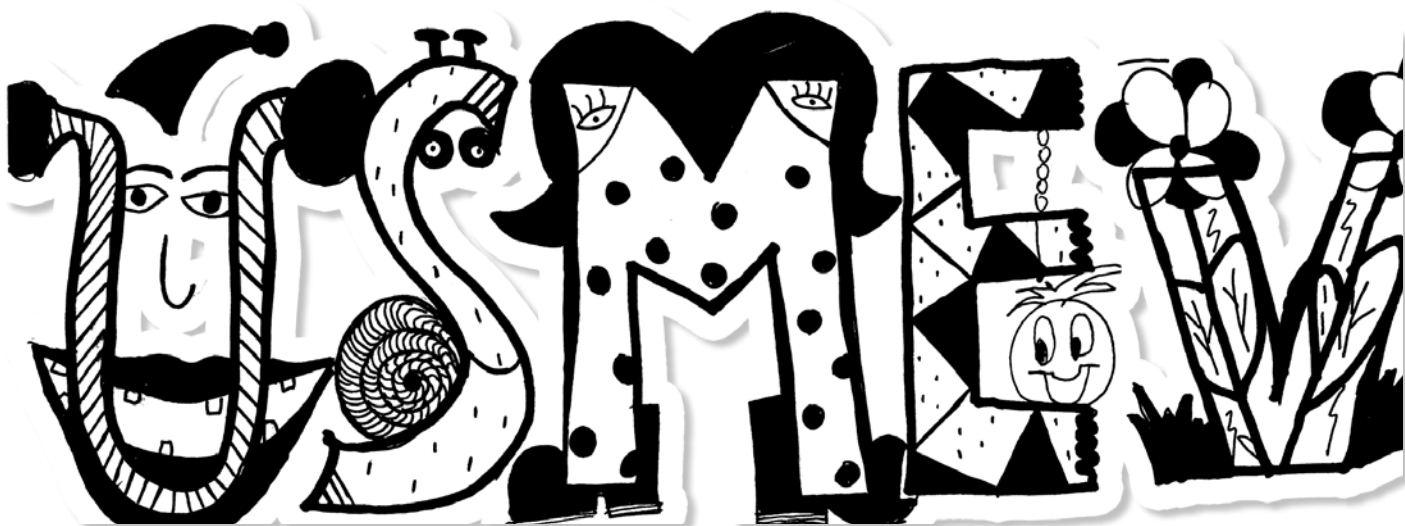
25. 10. Deň dôchodcov ...

15. 12. Vianočné trhy

VÍTAME MEDZI NAMI

Jakub Mazurák, Andrej Jagelka, Amália Kolčáková, Martina Sahuľová, Samuel Grižák, Valentína Maslaňáková, Šimon Mlynarčík, Stela Kormanová, Kristián Ferneza, Patrik Pindják, Zoja Stašová, Diana Stašová, Agáta Chudiaková, Damián Kurták, Michal Majerčík, Sára Langerová, Alžbeta Cubinková, Karin Jančová, Filip Briš, Pavol Hrubjak, Noemi Mazuráková, Lujza Babínová, Diana Stašová, Diana Vronková, Klára Mazuráková, Dorota Fernandezová, Bianka Brandysová, Hana Kramarčíková, Hugo Hablák, Michal Oleš, Filip Kurjak, Jozef Barnašák, Branislav Madleňák, Gabriel Mazurák – RR

Časopis žiakov Cirkevnej základnej školy sv. apoštola Pavla v Sihelnom č. 3/2017

Školský spravodaj

Vytvorili sme duchovnú kyticu pre otca biskupa Andreja

Otec biskup Andrej Imrich prijal 8. júna 1974 v Dóme sv. Martina v Bratislave Kňazskú vysviacku pre pastoračnú službu v Spišskej diecéze.

Mnohí naši starí rodičia si ho ešte pamätajú ako kaplána v Rabči, na jeho prvom pôsobisku. Potom

pôsobil v Dolnom Kubíne, Spišskej Novej Vsi, Zázrivej i Trstenej. Nový Pokračovanie – s. 2

Úvodník

Ahojte! Volám sa Emma Kutláková a v tomto školskom roku si ma dec-ká zo Žurnalistického krúžku vybrali za šéfredaktorku. Určite ma väčšina z vás pozná, no pre tých, ktorí predsa len nie, sa patrí predstaviť.

Som žiačkou 7. B triedy. Pre časopis Úsmev pracujem už tri roky. Začínala som malými správičkami a kresbami. S pribúdajúcimi vedomosťami pribúdali aj väčšie články. Rada recitujem, pečiem a šijem, no najradšej mám lezenie na školskej lezeckej stene. Mojim najobľúbenejším sviatkom sú Vianoce, preto som rada, že prvým číslom, ktorému „šéfujem“ bude práve vianočné vydanie časopisu Úsmev. V ňom sa môžete tešiť na tradičné rubriky. Dokončili sme rubriku Naše naj o mede a včielkach, Eko okienko sme spojili s rubrikou Anketôčka otvor očka. Nebude chýbať Školský spravodaj s množstvom aktivít, na ktorých sme s časopisom nechýbali. Varíme s úsmevom sme zas pozmenili na pečenie, kde sme piekli vianočné oplátky. Nebudú chýbať vtipy, osemsmierka, tajničky, ktoré neodmysliteľne patria k vianočnej pohode. Na záver vám želim spolu s našou mini redakciou šťastné a požehnané vianočné sviatky a veselé čítanie Úsmevu.

Šéfredaktorka Emma Kutláková, 7. B, usmevczs@gmail.com

ČARO VIANOC

Poznáte to čaro Vianoc?
To, čo chodí v jedinu noc?
Od rána sa všetko chystá,
sladký medik aj kapusta.

Šalátik a tiež pečenú rybu,
na Vianociach nič nemá chybu.
Stromček krásne na nás svieti,
pod ním počuť radosť detí.

Darčeky zvedavo otvárajú,
vytúžené sny v nich hľadajú.

Tešia sa na denný jas,
keď slnko zobudí ich zas.
Snehuliak v záhradke zametá chodník,
na lúke počuť odvšadiaľ detský krik.
Vidieť na nej sánky, deti,
a radosť im z duší svieti.

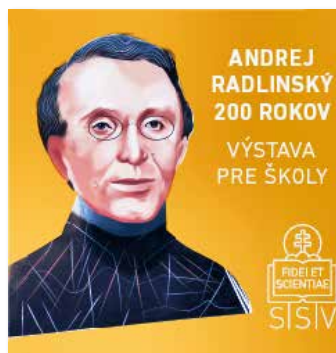
Ten krásny vianočný čas,
mal by ostať v každom z nás.
Stačil by len úsmev úprimný,
rozdať denne na všetky strany.

Nina Kolčáková, 5. A

ANDREJ RADLINSKÝ na našej chodbe

Spolok svätého Vojtecha pripravil pre školy putovnú interaktívnu výstavu o Andrejovi Radlinskom, katolíckom kňazovi, jazykovedcovi, spisovateľovi a redaktorovi.

Naša škola sa do tejto výstavy zapojila tiež. Počas decembra sa bude nachádzať na chodbe našej školy.

Výstavu tvorí osem panelov, ktoré deťom druhého stupňa základných škôl interaktív-

ným spôsobom približujú Radlinského životné milníky, jeho všestranné nadanie, dielo a významné aktivity. Dynamický náboj dáva výstave výtvarné a grafické stvárnenie. Interaktívne prvky na jednotlivých paneloch vzbudzujú v deťoch záujem a podnecujú ich logické myslenie. Výstave nechýba ani humor – deti môžu cez malý priezor nahliadnuť dovnútra panela, kde sa ukrývajú vtipné príbehy zo života Andreja Radlinského. A keďže Andrej Radlinský bol moderným a pokrokovým mužom svojej doby, je isté, že dnes by používal tie najmodernejšie technológie. K výstave je preto pripravená počítačová hra, v ktorej môžu deti plniť zaujímavé úlohy, zbier-

Vytvorili sme duchovnú kyticu pre otca biskupa Andreja

Dokončenie – zo s. 1

diecézny biskup Spišskej diecézy Mons. František Tondra ho 1. novembra 1989 vymenoval za generálneho vikára a neskôr za farského administrátora v Spišskom Podhradí. Dňa 4. júna 1992 bol pápežom sv. Jánom Pavlom II. vymenovaný za pomocného biskupa Spišskej diecézy. Dňa 15. októbra 2015 pápež František prijal jeho zrieknutie sa úradu pomocného biskupa Spišskej diecézy a stal sa emeritným biskupom. 9. januára 2018 oslávi otec biskup Andrej Imrich 70 rokov. Naši žiaci mu vytvorili duchovnú kyticu, ktorá obsahuje naše dobré skutky, modlitby, účasť na svätých

omšiach, poslušnosť a sebazápor. Všetky tieto „kvetiny“ do kytice žiaci zbierali počas októbra a novembra. Každá trieda zvolila inú taktiku. Jedni lepili farebné lepký do srdiečka, druhí maľovali rôzne farebné tvary, iní stavili na obyčajné paličky. Všetko to sa na záver spočítalo a poslúžilo ako mozaika na vytvorenie apoštola Pavla, patróna školy, ktorý poputuje na Spiš. Veríme, že náš dar otca biskupa poteší.

Naša duchovná kytica sa skladá:

1573 svätých omší

1400 modlitieb

460 poslušnosť

370 sebazápor

Simona Grížáková, 7. B

rať body a napokon vyhrať pekné tričko.

Všetkých srdečne pozývame!
Karol Vonšák, 9. B

Medzinárodný deň školských knižníc

„Knihy nám prinesú múdrosť automaticky, ale môžu byť aj cestou ako sa k nej dostať.“

Aj tento rok sa naša škola prihlásila do projektu spojeného s Medzinárodným dňom školských knižníc – Záložka do knihy spája školy. Žiaci vyrobili viac ako 150 záložiek a poslali ich do školy v Jimrove v Čechách. Deti naozaj naplno využili svoju fantáziu. Vyrábali záložky v podobe ružičiek, obľúbených zvieratiek, interaktívne záložky, záložky, ktoré zdobili prírodnými materiálmi i jednoduché záložky v podobe ceruzky. Deti z nich mali veľkú radosť a niektorých výroba tak bavila, že vyrobili aj dve – tri. Mnohé z detí na záložky napísali aj svoje kon-

taktné údaje. Veríme, že s deťmi z Čiech nadviažu aj príjemné priateľstvá.

Medzinárodný deň školských knižníc vyhlásila Dr. Blanche Woolls, prezidentka Medzinárodnej asociácie školského knihovníctva (IASL) a pripomína sa od roku 1999. Deň je oslavou školských knižníc, ich významu a prínosu pri vzdelávaní detí. Hlavnou myšlienkou je podpora vzťahu žiakov ku knihám, školskej knižnici, čítaniu a poznávaniu.

Snažme sa nájsť v knihách priateľa, ktorého vymeníme za smartfón a mobil. Je to priateľ, ktorý ťa nezradí. Keď už nie inak, tak len tak, že sa jej nevybijú baterry a jej signál bude fungovať aj

Záložky pre deti z českej školy v Jimrove

tam, kde ťa iný signál zradil.

Čítaním sa učíš nielen o nových faktoch, prijímaš informá-

cie, no učíš sa aj gramatiku a štylistiku.

Zuzana Vonšáková, 5. A

Deviatci čítajú deťom z 1. stupňa

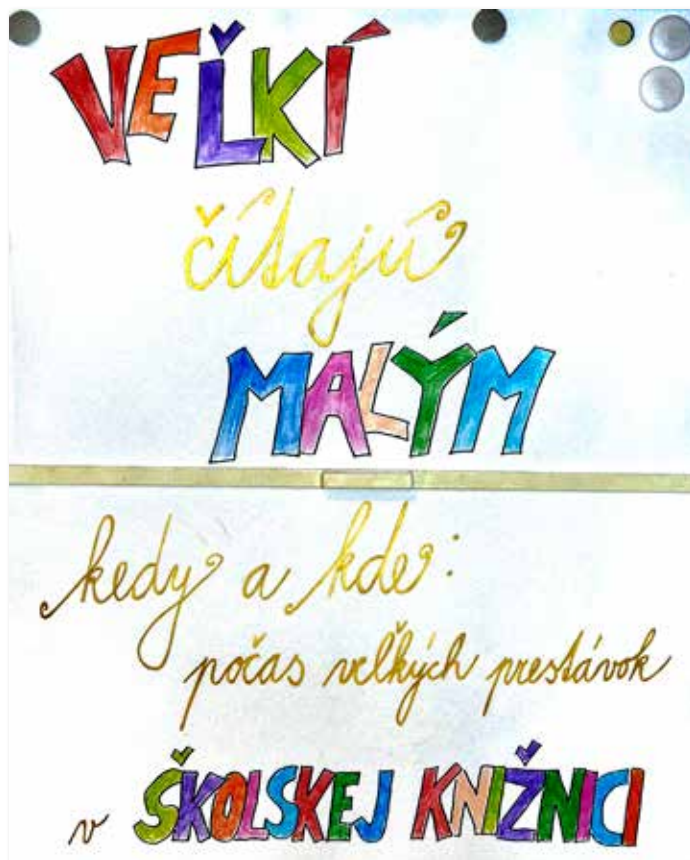
VELKÍ ČÍTALI MALÝM

Pohodne sa usadiť, vybrať deťom, pobaviť sa a poučiť z milých príbehov. Tak takú možnosť mali naše deti z ročníkov 1. – 4.

Počas novembra im totiž žiaci 8. a 9. ročníka v školskej knižnici čítali z knihy Detským srdiečkam. Príbehy o priateľstve, úcte k starším či o ochrane prírody malých

zaujali aj vďaka tomu, že ich starší žiaci zdramatizovali alebo si ich pripravili vo forme scénického čítania. Deťom sa čítanie páčilo. Svedčí o tom návštevnosť knižnice. Často tu zavítali i starší žiaci a započúvali sa do čítania.

Na záver deti spoločne s pani učiteľkou Kutlákovou príbeh zhodnotili a porozprávali sa

o tom, čo z príbehu vyplýva. Poučenia si potom odnášali vo svojich

detských srdiečkach.

Anton Kutlák, 9.B

Scénické čítanie

Sprav si svoju knihu o svätcoch

Hurá! Školu ovládla nová súťaž. Tento raz je cieľom vytvoriť vlastnú knihu o svätcoch. Deti, ktoré sa zapoja, dostanú každý týždeň nálepku jedného svätca.

Tú si nalepia do svojho zošita, zapíšu k nej svätcov životopis a za splnenú úlohu dostanú vlajku krajiny, z ktorej svätec pochádza. Tou si tiež ozdobia svoje knihy. Do súťaže sa zapojilo veľa detí. Ide totiž o veľa. Deti z prvého stupňa majú od pani riaditeľ-

ky sľúbenú vecnú odmenu a tí starší, z druhého stupňa, bojujú o deň voľna. Súťaž trvá osem týždňov. Začala začiatkom novembra a bude trvať do januára. O tom, kto bude vytrvalý a vypracuje životopisy všetkých svätcov a zároveň aj mená víťazov sa teda dozvieme až v novom kalendárnom roku. Samozrejme, o výsledkoch súťaže vás budeme informovať, no už vo veľkonočnom vydaní Úsmevu. Všetkým súťažiacim teda želáme veľa kreatívnych nápadov.

Tamara Vronková, 5.A

Milión detí sa modlilo ruženec, my sme sa pridali

„Keď sa bude milión detí modliť ruženec, svet sa zmení.“

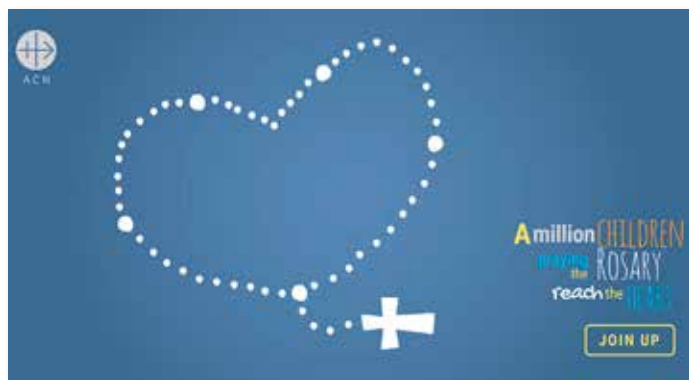
Páter Pio

V stredu 18. októbra o 9.⁰⁰ hod. sa aj žiaci našej školy zapojili do medzinárodnej aktivity Milión detí sa modlí ruženec.

Prípravu na modlitbu sme začali už na prvej vyučovacej hodine. Náš rodák, vdp. Jozef Brandys, nám prišiel porozprávať o tajomstvách ruženca. Vysvet-

lil nám, že tajomstvá Bolesného a Radostného ruženca sú úzko prepojené a navzájom spolu súvisia. Už počas besedy sa deti striedali a modlili ruženec v kaplnke. Po besede, o 9. hodine, sa k modlitbe pridali aj ostatní žiaci cez školský rozhlas.

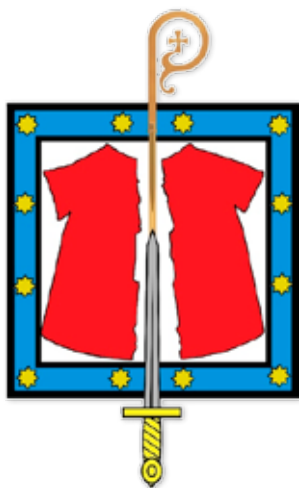
Táto aktivita je organizovaná katolíckou nadáciou Kirche in Not. Vznikla v roku 2005 vo Venezuele pri soche Panny Márie a odvtedy sa rozšírila do celého sveta.

Stretla sa s veľkým ohlasom. Vlni sa modlitebnej akcie zúčastnili deti v 69 krajinách. V roku 2017, pri príležitosti 100. výročia zjavení Kráľovnej posvätného ruženca vo Fatime, nemôžeme urobiť

pre naše úsilie o mier vo svete nič lepšie, než zobrať vážne poslanstvo z nebies. Tento rok sa modlitba niesla s úmyslom: „*Pokoj a jednota v srdciach všetkých ľudí na svete*“.

Aneta Pindjaková, 4.A

Rok sv. Martina sme ukončili misijným jarmokom

Rok sv. Martina sme ukončili misijným jarmokom. Ten sa aj tento rok konal posledný deň pred jesennými prázdninami, 27. 10. v telocvični našej školy.

Na jarmok všetkých v obci pozývali naše plagáty, ktoré sme vlastnoručne vyrobili. Každá trieda vyrobila jeden plagát, ktorý informoval nielen o misijnom jarmoku, ale i o ukončení Roku sv. Martina.

Pani riaditeľka s misionárkou Alžbetou Zelnou

Deň sme začali svätou omšou v kostole. Pozvanie na ňu prijala Alžbeta Zelna, mladá misionárka, ktorá pôsobila v Angole. Počas kázne priblížila svoje zážitky z misii a život ľudí v Angole. Ukázala nám aj typické látky, ktorými sa skrášľujú africké ženy a dievčatá.

Po sv. omši sa, samozrejme, všetky deti ponáhľali do školy na jarmok. Niektoré aby predávali, iné aby kupovali. Telocvičnou sa aj tento rok šírila vôňa všelijakých dobrôt. V kurze boli langoše a sladké koláčiky. Návštevníci si ale odnášali aj vianočné ozdoby, hračky či varešky. Záujem bol aj o tombolu, ktorá mala vlni premiéru. Aj tento rok bodovala. Predávali ju žiaci 9. B a popritom piekli aj langoše. Zarobili 191 eur. Celá škola zarobila spolu 1 159, 18 eur. Peniaze poputujú do Angoly. Všetkým, predávajúcim i kupujúcim, posielame veľké ďakujem.

Zuzka Vonšáková, 5.A

Týždeň vo vode

Od 16. 9. Do 20. 9. 2017 sa žiaci 5. A 3. ročníka zúčastnili plaveckého výcviku v Dolnom Kubíne.

Všetci sa na týždeň vo vode tešili. Cesta bola dosť únavná. Hlavne späť, lebo sme boli unavení. No spríjemňovali sme si ju rôznymi hrami. Napríklad sme hádali, aké dediny budú nasledovať. Obce od Námestova po Sihelnú uhádol

skoro každý, no tie od Námestova po Dolný Kubín vedeli iba niektorí. No po týždni sme sa ich naučili. Oravská Jasenica, Ťapešovo, Lokuc, Vasilov, Babín, Hruštín, Oravský Podzámok a Dolný Kubín.

Počas prepravovania sme zažili aj kopec zábavy. Niektorí zabudli sa totiž zabudli, že sú v autobuse a my sme sa po nich museli vrátiť. Iní zase dobíjali autobus.

Po príchode do aqaparku sa každý tešil na plávanie. No nebolo to také jednoduché. Museli sme si vypočuť dlhé plavčíkovo poučenie o tom, čo môžeme a čo nemôžeme. Po prezlečení nasledovali ďalšie poučenia a v bazénoch ďalšie. Tam sme sa rozdelili do skupín, najskôr na plavcov a neplavcov a potom na skupinu A, B, C, podľa toho, ako kto vedel plávať. Každá skupina mala svojho plavčíka. Učili sme sa však rýchlo, a tak sme onedlho tvorili jednu veľkú sku-

pinu výborných plavcov. Za naše dobré správanie a výborné plávanie sme sa teda v posledný deň mohli v bazénoch iba hrať, šmýkať na tobogánoch a potápať sa. Na konci kurzu sme dostali diplomy, lízanky a jednu vstupenku do aqaparku.

Mnohí nestrácali čas a využili ju už najbližší víkend. Svojich rodičov vtiahli do vodného relaxu v Kubíne a ukázali im, ako sa naučili plávať.

Kristína Pindjaková, 5.B

Naša prvá duchovná obnova

Na konci septembra sme sa my, žiaci 5.A, prvýkrát zúčastnili na duchovnej obnove.

Bolo to pre nás niečo nové. Pani riaditeľka nás na ňu dôkladne pripravila. Informovala nás o tom, ako strávime deň, čo nás čaká. Obnovu si pre nás pripravil vdp. Ľuboš Laškoty z Oravského centra mládeže z Ústia nad Priehradou. Pomáhala mu pri nej aj rehoľná sestrička. Pripravili si pre nás tému o dôležitosti svätej omše. Počas duchovnej obnovy mali žiaci možnosť zažiť „židovskú večeru – seder“. Vdp. Laškoty nám

predstavil, aké to bolo pri poslednej večeri. Jedli sme chlieb a pili víno – Vineu. Rozprávali sme sa o sviatostiach a robili sme rôzne aktivity. Mali sme možnosť ísť na svätú spoveď, po ktorej nasledovala svätá omša. Po nej sme sa premiestnili do triedy, kde nám sestrička rozdala kartičky s modlitbou Jána Pavla II. Jej slová nám majú pripomínať príjemne strávený deň.

Vdp. Ľuboš Laškoty bude počas školského roka obnovovať aj srdcia iných žiakov. Do školy bude prichádzať každý mesiac, aby robil duchovné obnovy i pre iné triedy.

dy. Do vianočných prázdnin sa teda stihli duchovne posilniť žiaci 5. B, 6. A a 7. A. Ostatné triedy sa

na svoju duchovnú obnovu môžu tešiť v novom kalendárnom roku.

Simona Záhumenská, 5. A

Martin Hunčár opäť v škole

Na jar minulého školského roka k nám prvýkrát zavítal spisovateľ Martin Hunčár.

Vtedy nám rozprával o tom, ako treba rozvíjať svoj talent a čo je dôležité v partnerskom vzťahu. Jeho prednášky nás veľmi zaujali, preto sme ho radi privítali aj v tomto školskom roku.

Besedu rozdelil na tri časti. V prvej časti sa venoval štvrtá-

kom a piatak. Rozprával im o Mjarmansku (neoficiálne Barma). Krajine, ktorú prednedávnom navštívil aj svätý otec František. Obyvatelia sa volajú Čini. Sú veľmi spontánni a vďační. V dedine, ktorú navštívil, nemali sedemdesiat rokov žiadneho hosťa. Preto ho posadili na stoličku a nosili po celej dedine. Boli vďační za každé slovo, za každý malý darček. Aj keď väčšina z nich žije

Prezentácia autorových kníh

Martin Hrnčár hovoril o zdravom životnom štýle

na hranici chudoby a majú ťažký život, sú srdeční a šťastní.

Šiestaci a siedmci sa dozvedeli o zdravom životnom štýle. Sám spisovateľ je vášnivý športovec. Chodí behávať aj maratón. Žiakov upozornil, že život a zdravie máme od Boha, preto si ho musíme vážiť a starať sa oň. Netreba zabúdať na zdravú stravu a pohyb. Myšlienky a rady o zdravom životnom štýle zhrnul aj do svojej knihy s názvom Zdravý životný štýl. Žiaci si ju mohli kúpiť aj s autorovým podpisom a venovaním. Požičať sa dá aj

v našej školskej knižnici.

Najstarším žiakom venoval tému holokaustu. Rozprával o Židovskom kódexe. Boli to právne normy, ktoré sa vzťahovali len na Židov. Stálo v ňom napríklad, že Žid nesmie vlastniť zvieratá, nesmie chodiť do parku, kina, musí byť označený hviezdou... „Ako by ste sa cítili, keby tam bolo namiesto slova Žid napísané Slováč?“ vyzval spisovateľ k zamysleniu. Žiakov nabádal k tolerancii, pokore a porozumeniu, lebo len tak môže byť vo svete pokoj.

Nina Kolčáková, 5. A

Školský parlament

Aj v tomto školskom roku v našej škole pracuje školský parlament. Tvoria ho starostovia tried 5. – 9. ročníka a pracujú pod vedením pani učiteľky Boľibruchovej.

V období od septembra do decembra vytvorili v škole viacero zaujímavých akcií. Väčšina z nich mala charitatívny rozmer. Začali 21. septembra. Vtedy po prvýkrát v našej škole otvorili projekt Biela pastelka. Každý, kto daroval 1 eu-

ro, získal záložku – bielu pastelku alebo kartičku Mareka Hamšíka. Táto verejná zbierka zlepšuje životy tých, ktorí sa ocitli v neľahkej životnej situácii kvôli zrakovému postihnutiu. Výnos Bielej pastelky je každoročne použitý na poskytovanie sociálneho poradenstva a sociálnej rehabilitácie, teda na financovanie aktivít, ktoré nevidiacim a slabozrakým ľuďom pomáhajú začleniť sa do bežného života. Biela pastelka patrí medzi 10 najväčších zbierok na Slovensku.

Počas októbra sme zas na chodbách školy mohli stretnúť deti s krabičkou a tehličkami. Deti tak predajom tehličiek bojovali proti hladu v krajinách tretieho sveta. Predávali aj srdiečka. Peniaze z predaja išli na misie.

Dňa 10. novembra si deti mohli vyzdobiť svoj šat odznakom s postavičkou gašparka. Žiaci zo školského parlamentu všetkých vyzývali, aby sa zapojili do zbierky Hodina deťom. 1. júna začal už 19. ročník tejto zbierky. Je celoročná a prispieť môže každý aj prostredníctvom sociálnych sietí.

Medzi ďalšie aktivity školské-

ho parlamentu patrí organizovanie súťaže v riešení sudoku, vybijanej a futbale. Aj to decká z parlamentu stihli. Najúspešnejší riešitelia sudoku z našej školy si svoje matematické schopnosti zmerali s deťmi zo škôl z námestovského a tvrdošínskeho okresu v Hladovke. Najlepšie si z našich detí poradil Maroš Miklušák zo 7. B. V súťaži získal vo svojej kategórii 2. miesto.

Chuť pracovať nášmu parlamentu rozhodne nechýba. Veríme, že aj v nasledujúcich mesiacoch ich nebude opúšťať a pre žiakov vymyslia ďalšie zaujímavé akcie.

Anton Kutlák, 9. B

Čarovanie s farbou

Béla štetcom maľuje,
obrázky krásne čaruje.
Osemdesiatku oslavuje,
z maľovania sa vytešuje.
Obrazov má plnú kopu,
zanechá nám svoju stopu.

Nina Kolčáková, 5.A

Ignác v siednom nebi

Na strome sedí
Na Sihelné hľadá
Vínko popíja

Voda šumí
Zo stropov
Lanká púšťajú
V jaskynke
Svetielka blikajú
Obraz žije

David Vonšák, 11 rokov

NA POTULKÁCH GALÉRIOU

Ignác Kolčák bol náš rodák a uznávaný slovenský akademický maliar. V rokoch 1952 – 1958 študoval na Akadémii výtvarných umení v Prahe.

Tu sa zoznámil aj so svojou manželkou Bělou. V roku 1960 s ňou prišiel na Oravu a podieľal sa na založení Oravskej galérie

v Dolnom Kubíne. Päť rokov bol aj jej riaditeľom. Zomrel v roku 2008. Jeho manželka Béla, ktorá žije a tvorí v Bratislave, je tiež akademická maliarka. Na Oravu sa však vracia rada. Svedčí o tom aj jej výstava v tvrdošinskej Art galérii Schürger. Pri príležitosti oslavy okrúhleho jubilea (80 rokov) v nej vystavovala svoje diela.

Dňa 10. a 11. októbra sa ich žiaci 6. a 9. ročníka vybrali obdivovať. V galérii nás nečakali len krásne obrazy, ale aj odborný výklad a rôzne tvorivé aktivity. Jednou z nich bola aj tvorba básne na vybraný obraz. Ako sa to niektorým podarilo, môžete posúdiť sami.

Peter Pilátik, 6.A

LEPŠIE RAZ VIDIEŤ, AKO STOKRÁT POČUŤ

Po stopách dôb minulých

Je potrebné poznať svoju minulosť. Máme sa z nej poučiť a uvedomiť si, aké chyby nemáme po predkoch opakovať a naopak, na koho a čo máme byť hrdí.

Minulosť predkov sme sa teda 8. novembra vybrali spoznávať do Martina, kedysi najdôležitejšieho kultúrneho centra Slovákov. Šiestaci navštívili Etnografické múzeum. Tu sú sústredené zbierky, ktoré charakterizujú život dedinského človeka v minulom storočí, kroje, dobové náradie. My ôsmaci sme zas navštívili Literárne múzeum. Síd-

li v priestoroch, v ktorých kedysi pôsobila Matica slovenská, prvý kultúrny spolok Slovákov založený v roku 1863. Za predsedu bol vtedy zvolený biskup Štefan Moyses, za podpredsedu superintendent Karol Kuzmány. Štefan Moyses bol rímskokatolícky biskup a Karol Kuzmány evanjelický farár. Týmto chceli povedať, že aj napriek rozdielnemu náboženstvu, musia ľudia držať spolu. Zaujali nás nielen aktivity Matice slovenskej, ale aj vývoj slovenskej literatúry, jazyka a písma. Mali sme možnosť nahliadnuť do prvých spisov napísaných v hlaholike, ber-

noľákovčine i štúrovskej slovenčine, spoznávali sme knihtač, život štúrovských básnikov i realistov. Naše poznávanie sme ukončili na Martinskom národnom cintoríne. Je tu pochovaných veľa významných osobností slovenských dejín. Ich život a miesto odpočinku sme si mohli vyhľadať na nových interaktívnych tabuliach, ktoré len prednedávnom na cintorín umiestnili.

Naše dojmy, vedomosti a zážitky z exkurzie sme nasledujúci deň v škole prediskutovali na hodinách slovenčiny.

Diana Kutláková, 8.A

Žiaci si vyskúšali nové digitálne informačné tabule na Národnom cintoríne v Martine

Beseda so sestrou Juditou

V škole sme opäť mali zaujímavú návštevu. Na konci septembra nás prišla pozrieť naša rodáčka Vierka Masničáková (sestra Judita).

Patrí do rehole premonštrantiek a pôsobí vo Vrbovom. Porozprávala nám o živote v reholi a o sv. Norbertovi zo Xantenu, ktorý je patrónom jej rehole. Rozprávania začala tým, ako sa možno stať rehoľnou sestrou. Dievča, ktoré začuje vo svojom srdci Božie volanie, musí prejsť štyrmi obdobiami. Prvým je obdobie kandidatúry. Po ňom nasleduje postulát. Je to prípravná doba

do noviciátu a trvá približne jeden rok. Tretím obdobím je noviciát. Ten trvá spravidla dva roky. Novicka dostáva návod pre duchovný život, oboznamuje sa s rehoľnými pravidlami a zvykmi, má byť pekným svedectvom pre okolie. Potom skladá rehoľné sľuby. Niekoľkokrát na jeden rok a asi po šiestich rokoch navždy. Vyberá si rehoľu, do ktorej chce pôsobiť. Na spečatenie lásky a večných sľubov s Bohom dostane sestra prsteň, na ktorom je obraz eucharistie. Ten sme si mali možnosť aj pozrieť.

Každá duchovná sestra má iné povolanie. Niektoré varia v ku-

chyni, iné zase pracujú v záhrade, starajú sa o chorých v nemocnici, vyučujú náboženstvo. No všetky

majú niečo spoločné, vieru v jediného Boha.

Emma Kutláková, 7.B

Moja misia v Kazachstane

Dňa 27. novembra našu školu navštívila setra Emília. Porozprávala nám o jej misii v Kazachstane.

Tá pozostáva z toho, aby v krajine šírila vieru a podporovala to málo kresťanov, ktorí tam sú. Kazachstan je štát v strednej Ázii, bývalej ZSSR. Väčšinu obyvateľstva tvoria moslimovia. Je to krajina veľmi bohatá na nerastné suroviny. Cez leto je tam

veľmi teplo a v zime zas veľmi chladno, aj -40°C. Chovajú tam

napríklad ťavy a ovce. Jedla najmä baranie a konie mäso. Na de-

dinách väčšinou nejazdia autobusy, a tak ľudia stopujú na cestách a čakajú, kým im niekto zastaví. Vzdialenosti medzi jednotlivými obcami sú veľmi veľké. Na uliciach sa predávajú rôzne potraviny ako napríklad vajčka, mäso.

Pri počúvaní o takýchto krajinách si často uvedomíme, ako sa tu máme dobre. Musí byť ťažké odísť niekde preč, kde je iné náboženstvo, kultúra, zvyky, ľudia. No práve o tom sú misie. Pán Boh pomáhaj všetkým misiionárom!

Sofia Teletáková, 7.B

EKO OKIENKO

ANKETÔČKA OTVOR OČKÁ!

Téma separovanie odpadu je stále živá. Riešia ju politici, novinári, dospelí i deti. Pravidelne ju riešime aj my v škole na hodinách chémie a biológie. Zaoberali sme sa ňou aj na hodine slovenčiny.

V skupinách sme vytvárali anketu na tému, ako deti vidia problematiku separovanie a či ony separujú odpad. Anketové otázky zneli: Triediš doma plasty? Ako často sa v obci zbierajú plasty? Čo patrí (nepatrí) do plastov? Ako dlho sa rozkladá plast v zemi? Hotovú anketu sme dali vyplniť siedmakom a šiestakom. Z ich odpovedí sme zistili, že vedia o plastoch, ktoré ničia našu planétu, ale aj tak s tým nič nerobia. Potom sme na hodine

viedli diskusiu na túto tému. Zaoberali sme sa tým, aké problémy nám plasty prinášajú a snažili sme sa nájsť vhodné riešenie. Zazneli mnohé návrhy. Medzi ne patrili napríklad tie, že by si každý mal zaobstarat svoju vlastnú plátenu tašku namiesto jednorázovky z obchodu, kupovať menej výrobkov v plastovom balení, že v každej domácnosti by sa mal triediť odpad, že plasty nepatria do prírody.

Pre tých, ktorí ešte nemajú separovacie návyky, sme na chodbách rozmiestnili koše na plasty a papier. Prosíme, všimnite si ich a začinite triediť odpad!

Diana Kutláková, 8.A

Naša Zem

*Pani naša, Zem!
Nech rozkvitáš do krásy,
pretože pre nás potrebná si.
Nech sa stromy zelenajú,
vtáčiky veselo poletujú.
Aby sa nám dobre žilo,
veselo a hlavne živo!*

Tamara Vronková, 5.A

Odpadky	Približná doba rozkladu
ohryzok jablka, hrušky	16 dní
papier	4 mesiace
šupka od banánu	5 mesiacov
šupka od pomaranča	1 rok
vlnená ponožka	1,5 roka
krabica od nápoja bez hliníkovej fólie	7 rokov
nedopalok cigarety s filtrom	15 rokov
plechovka	15 rokov
igelitový sáčok či taška	25 rokov (nové ekologické tašky s samorozkladacím degradabilným plastom 1 rok)
žuvačka	50 rokov
plastový kelímok	70 rokov
PET fľaša, plastová fľaša	100 rokov
alobal alebo s tetra-pak s hliníkovou fóliou	100 rokov
jednorázové plienky	250 rokov
sklo	1000 rokov (ale možno nikdy)
polystyren	10 000 rokov (ale možno nikdy)
struny do kosačky	pravdepodobne nikdy (nové bio struny do 10 rokov)

Do plastov patria: fólie, sáčky, plastové tašky, stlačené PET fľaše (môže byť aj s vrchnákom), obaly od pracíc, čistiacich a kozmetických prípravkov, kelímky (od jogurtov, mliečnych výrobkov), baliacie fólie od spotrebného tovaru, plastové cd obaly, polystyrén (veľké kusy ideálne rozkúsovať).

Do plastov nepatrí: masťné obaly, obaly so zvyškom potravín alebo čistiacich prípravkov, obaly od oleja (ani kuchynského, pokiaľ nie je fľaša umytá), žeravín, farieb a iných nebezpečných látok, podlahové krytiny, novodurové rúrky.

Pohltení angličtinou

Aj tento rok do našej školy zavítal hosť z cudziny. Presnejšie z Anglicka a volal sa Luke Prince.

Bol veľmi priateľský a dosť sme sa s ním zabavili. Počas štyroch dní, od 13. Do 16. novembra, sme sa mohli zdokonaľiť v angličtine. Kurzu sa zúčastnilo 22 detí z ročníkov 6. – 9. Bola to veľmi dobrá príležitosť na zlepšenie konverzácie v anglickom jazyku. S Lukom sme sa hrali hocijaké hry

a predvádzali scény. Samozrejme, po anglicky. Počas celého týždňa sme poslednú hodinu venovali hre, ktorú sme si mali vymyslieť so svojim spolusediacim. Posledný deň sme ju prezentovali pred celou triedou. Pohltení angličtinou sme si ani neuvedomili, ako rýchlo prešiel týždeň.

Veľmi sa mi tam páčilo a určite pôjdem aj na budúce. Vrelo odpúšťam všetkým.

Diana Kutláková, 8.A

SRYBOU BIBOU pod morskou hladinou

Dňa 22. novembra sa žiaci 3. A, 3. B a 4. A vybrali do Bábkového divadla v Žiline. Cesta autobusom bola pre niektorých dosť náročná, ale zvládli sme to.

Po príchode do divadla všetkých zaujala jeho výzdoba. Na chodbe nás vítali bábkky, ktoré hrajú v predstaveniach.

Divadielko bolo veľmi pekné. Volalo sa Hlbokomorské rozprávky. So zatajeným dychom sme sa ponorili pod morskú hladinu. Spreádzala nás tam škaredá, no dobrosrdečná ryba Biba, jej kamarát had Rado a ďalšie živočích, ktoré hlbokomorskú temnotu presvetľujú svojimi lampášmi a spolu podnikajú

dobrodružné výpravy. Jej posolstvom bolo poukázať na hodnoty priateľstva, pomoci bližnému a na to, že často hľadáme niečo lepšie ďaleko od domova a pritom to máme rovno pod nosom.

Po predstavení nechýbali nákupy darčiekov v Tesku. Potom už len hurá domov, aby sme sa so svojimi zážitkami podelili s najbližšími.

Aneta Pindjaková, 4.A

Mucha a slon

Mucha sa zo zvedavosti vybrala do ZOO, aby videla, aké zvierať tá tam bývajú.

Ako tak, obzerajúc sa, letela, tak narazila do slona. Slon sa urazil a chcel to muche vrátiť. Zaháňal sa chobotom a muchu nemohol chytiť. Šikovná muchu mu preletela popod veľ-

ké brucho a prosila o prepáčenie. Ale slon bol veľmi nahnevaný a odpustiť muche nechcel. Vyčerpaný po hodinovom súboji s muchou zistil, že muchu aj keď je veľmi maličká, je oveľa šikovnejšia a silnejšia ako on.

Poučenie: NIE VŠETKO VEĽKÉ MUSÍ ZVÍŤAZIŤ.

Tamara Vronková, 5.A

Najlepší slovenčinári si zmerali sily na olympiáde

Prvý novembrový piatok v našej škole prebehla olympiáda zo slovenského jazyka. Svoje vedomosti si otestovali najlepší žiaci ôsmeho a deviateho ročníka. Spolu dvanásť súťažiacich si preverilo svoje rečnícke i štylistické schopnosti, otestovalo svoje čítanie s porozumením. Práve štylistika textu a rétorika dali žiakom zabráť najviac. Pri rétorike totiž museli v priebehu pätnástich minút vymyslieť úvahu na tému, ktorú predtým nepoznali, náhodne si ju vybrali a prezentovať ju pred porotou. Tú tvorili pani učiteľky Nováková, Kutláková a Hajdučáková. Po sčítaní bodov si prvé a druhé miesto odniesli deviatci – 1. Anna Chudjaková, 2. Anton Kutlák, 3. miesto patrilo ôsmačke Kristíne Kurákovéj. u je niekoľko tém, s ktorými sa museli súťažiaci popasovať:

Vítazi školského kola olympiády v slovenskom jazyku- 1. miesto Anna Chudjaková, 9. A; 2. miesto Anton Kutlák, 3. miesto Kristína Kuráková, 8. B

Výdobytky modernej techniky

...Dnešní ľudia už bez výdobytkov techniky nedokážu fungovať. Na to, aby sa zobudili potrebujú mobil, v ktorom je budík. Na to, aby boli čistí, potrebujú automatickú práčku. Na zábavu využívajú taktiež techniku – počítač,

mobil. Už malé deti akoby sa rodili s ďalším zmyslom, ktorým vedľa od mala ovládať všetko, čo má tlačidlo a displej. V minulosti ľudia všetko robili ručne, mali viac pohybu, boli zdravší a mám pocit, že aj šťastnejší...

Blažej Staš

Život – nikdy sa nevzdávaj

...Zajtra je písomka z geografie. Je už veľa hodín a ešte som sa nič neučila. Nechce sa mi, no musím si k tomu sadnúť, lebo inak to nedopadne dobre. Viem, že dostať päťku nie je veľká katastrofa, v živote sa stávajú omnoho horšie veci, no vždy sa treba snažiť.

Premohla som sa. Naučila sa všetky látky na písomku a bola z toho jednotka. Nevzdala som to.

Myslím si, že nič v živote netreba vzdávať. Je to naša povinnosť robiť všetko poriadne až do úplného konca...

Patricia Sitaríková

Ach, tá puberta

... Puberta je najťažšie obdobie v živote. Prejde si ňou skoro každý. Niektorí ju zvládnu sami a niektorí zas potrebujú pomoc. V puberte sa veľmi ľahko dostaneme do zlej partie. Správanie druhých nás ovplyvňuje, chceme byť ako ostatní. Niekedy robíme veci tak, ako chcú iní, chceme zapadnúť, a preto sa s nami ľahko manipuluje. Puberta je vlastne dospievanie...

nie. Obdobie, v ktorom sa chceme spoznať s množstvom ľudí. Chceme toho čo najviac zažiť a splniť si všetko, o čom sme snívali. No nie je ľahké odolávať všetkým veciam, ktoré v puberte prídu. Alkohol, cigarety a u niekoho drogy. Väčšinou nám pomôžu rodičia, no niekedy nám nevie pomôcť nikto. Je len na nás, ako pubertu prežijeme...

Simona Repánová

Proti veku nieto lieku...

...môžeme povedať, že o veku písal aj Sládkovič: „A čo je mladosť? Dvadsaťpäť rokov?“ Chce tým povedať, že vek je len číslo. Na vek nezáleží.

V zdravom tele zdravý duch. Počul som, že človek má toľko rokov, na koľko sa cíti. Ale je to naozaj tak? ...

Anton Kutlák

Žiackym perom

Drevorezba mu priniesla úspech

Minulý školský rok bola vyhlásená celoslovenská súťaž s názvom V krajine remesiel pre žiakov do 15 rokov v tvorivosti. Z našej školy sa do nej zapojilo viacero žiakov. Karol Vonšák, žiak 9. ročníka, sa tejto súťaže zúčastnil taktiež. Išiel do toho s úmyslom uliať sa z hodin výtvarnej výchovy. Čo sa mu veľmi nepodarilo, keďže na svoju prácu pracoval skôr doma. Podarilo sa mu však vyrezať krásneho vtáčika, s ktorým vyhral vo svojej kategórii 1. miesto.

• Odkedy vyrezávaš?

Ako si sa k tomu dostal?

Otec študoval umelecké rezbárstvo. Pred pár rokmi som našiel jeho staré dláta a opýtal som sa ho, či by som s nimi mohol skúsiť vyrezávať. Nedovolil mi. No keď zbadal, že som neodbytný, tak mi to dovolil a vznikali moje prvé diela.

• Čo bolo prvé, čo si vyrezal? Ako si začínal?

Prvou vecou boli srdiečka. Neskôr si môj ujo všimol, že mám talent, tak si ma zavolať, či by som

mu neprišiel pomôcť do dielne. Povedal som si: „Takáto ponuka sa nedá odmietnuť.“ Šiel som a cibril ešte viac svoje zručnosti.

• Čo ťa viedlo k tomu, aby si vyrezal práve vtáčika?

V kabinete výtvarnej výchovy bolo otvorené okno a bolo počuť čvriekať vtáčiky. A tento motív sa mi zdal veľmi jednoduchý. Zvládol som ho a priniesol mi prvenstvo.

• Odovzdávanie cien bolo v októbri v Košiciach. Čo ťa tam najviac zaujalo?

Kráľ remesiel. Bol to pán, ktorý bol prežlečený za kráľa a korunu mal zostrojenú z varešiek. Veľmi vtipne sa správal. Mali tam pripravený veľmi pekný program. Vystúpil pán, čo hral na fujare, píšťalke a na rohu. Vtipné bolo aj to, že z našej školy boli ocenení až štyria žiaci, ktorí získali čestné uznanie, no odovzdávania sa nezúčastnili. Takže všetky ceny som za nich preberal ja a neustále vystupoval na pódium. Okrem mňa sa do súťaže zapojili aj Adrián Kolčák,

V krajine remesiel – 1. miesto Karol Vonšák

Ester Pitáková, Matej Piták, ktorí získali čestné uznanie, ale aj Natália Brišáková, Diana Kutláková a Ľubomír Kekelák.

• Vyrezávaš teraz niečo?

Len tak sa hrám s lipovým drevom, ešte neviem, čo z toho kusu polena vznikne.

Prajeme ti veľa tvorivých nápadov a úspechov.

Anton Kutlák, 9. B

17. november 1989 – Aké to bolo pred týmto dňom

Komunizmus bola doba, ktorá priala tým, ktorí neváhali zapredať svoju dušu a prevrátili kabáty, len aby sa mali dobre a mohli ťažiť z aktuálnej situácie. Mnohí však na to i tak doplatili, pretože sa stali obeťou doby. No tí, čo komunizmus a stranu zásadne odmietali, sa mali omnoho horšie. Boli pod neustálym politickým tlakom, prenasledovaní, boli im zhabané majetky, vykonávali tie najposlednejšie práce a ich deti nemohli študovať.

Obeťou komunizmu sa stala i naša rodina. Pradedo vlastnil pozemky, ktoré odmietol podpísať družstvu, preto o všetky prišiel. Jeho pozemky dostali tí, ktorí predtým „nič“ nevlastnili. No i tak si pradedo spolu s dedkom chovali aspoň kravu. Seno jej vykosovali popod lesy, na miestach, ktoré zostali po družstevníkoch, tam, kde sa ich traktory už nedostali. Niekedy im seno dali nakosiť tí, ktorí vlastnili ich pozemky. No najsmutnejšia situácia nastala vtedy, keď chceli dedkovi zobrať aj ten posledný kúsok zeme pri dome, ktorý mu zostal na sadenie zemiakov. Na pozemok sa vtedy zbegli

ľudia – „kamaráti“ z blízkeho okolia a všetci horlivo („veď ty si nepodpísal, čo chceš!“) o dobrú parcelu zeme bojovali. Nebyť jedného súcitného družstevníka, dedko by si nemal ani len kde zemiaky zasaď. Počas doby trvania JRD stále dedka presviedčali, aby sa doň podpísal, že sa bude mať lepšie, no on to zásadne odmietal. No viem, že v niektorých častiach ČSSR to bolo ešte dramatickejšie. Tí, čo nepodpísali vstup do JRD, sa dostali aj do väzenia.

V Sihelnom sa do JRD nepodpísalo asi 8 rodín. Pozemky sa dedkovi vrátili až po roku 1989, po páde komunizmu.

Družstevníci nenarábali s pôdou súcitne. Zničili množstvo úrodnej zeme používaním ťažkej techniky. Vyrovnali medze, vyťali kry a stromy, ktorých funkciou bolo zadržiavanie vody.

Pred týmto rokom sa nedalo ani hocičo kúpiť. Tovar bol podpultový, tzn. že keď prišiel do obchodu, predavačky si ho odložili pre svojich známych. Medzi podpultové patrili napríklad Horalky, cukríky Čocky. Na mäso, ovocie a iný tovar sa čakalo vo veľkých radoch.

Počas komunizmu sa nesmel cestovať za hranice ČSSR. Kto chcel vycestovať, musel mať špeci-

álne potvrdenia a bol ostro sledovaný. Keď niekto emigroval, nemožno sa sem vrátiť, lebo by ho uväznili. Zle sa mali aj ich príbuzní, ktorí tu ostali. Boli ostro sledovaní.

Dnes môžeme voľne cestovať takmer kamkoľvek a čokoľvek si z tej krajiny doviezť.

Máme sa dobre. Mnohí, hlavne mladí, si to ani neuvedomujú. 17. november 1989 nám priniesol slobodu, ktorá predtým nebola. Sloboda ale ide ruka v ruku so zodpovednosťou a tá mnohým chýba. Preto sa správajme zodpovedne, aby sme o ňu neprišli.

Anton Kutlák, 9. B

Testovanie 5

Najskôr sme sa tešili, že nás to celé obide. Ešte v septembri totiž na Testovanie 5 neboli peniaze. No keď prišla nová ministerka, na poslednú chvíľu sa na ministerstve našlo dosť peňazi na to, aby sme sa 22. novembra otestovali.

Naše pani učiteľky veľmi chceli, aby sme to napísali čo najlepšie. Záležalo im na našich dobrých výsledkoch často viac, ako niektorým žiakom. A tak sme mali určité dni, v ktorých sme si precvičovali rôzne testy. Týždeň pred testovaním sme sa už len testovali a testovali, až sa nám o testovaní snívalo. Tesne pred testovaním sme dosta-

li aj presný zoznam pomôcok, ktoré môžeme a nesmieme používať a program testovania, ktorý predpisoval čo, kedy môžeme a nemô-

žeme. K blížiacemu sa dátumu sa čoraz viac žiakov pýtalo učiteliek, či je testovanie povinné a či musia prísť. „Nepovinné,“ odpovedali

nám naše pani učiteľky. „Tak prečo ho potom píšeme?“ ...

Keď prišiel deň testovania, všetci sme sa báli a zároveň hnevali, nakoľko sme dnes vlastne prišli do školy. Prišli aj pani učiteľky z iných škôl. Ostro sledovali naše výkony a striehli, či náhodou neodpisujeme. Lenže čo môže nesmelý piatačik odpisovať, keď už samotný názov Testovanie 5 ho straší?

Nakoniec sme to však všetci zvládli. Niektorí lepšie, iní horšie. Predbežné výsledky nám pani učiteľky povedali už na druhý deň, no oficiálne sa dozvieme po vianočných sviatkoch. Uvidíme, či si obhájime známky zo štvrtého ročníka.

Kristína Pindjaková, 5. B

Sihelnianske povesti Studnička s vajcovou vodou

Kedysi dávno sa to v našich lesoch len tak hemžilo všakovými lesnými škriatkami a vílami. Domčeky mali v koreňoch stromov, na konároch či na krásnych pestrofarebných lúčach.

Inak to nebolo ani v lesoch pod Pílskom.

V doline pod vysokým kopcom rástla mocná jedľa, vedľa ktorej vyviera malý prameň vody. Na jej konároch, tesne nad zemou, si vystavali domček lesných škriatkov. Žilo sa im tam prenádherné. Pani škriatková udržiavala v domčeku poriadok a keď bolo treba upratať okolo jedle na pomoc radi prišli i ma-

lí mravčekovia. Rada vypekala a vyvárała všelijaké dobroty, ktorými hostila zvieratká z celého okolia.

Raz, keď sa vrátila do svojho domčeka, zazrela v strede izby veľké vajčko. Pýtala sa muža škriatka, kde sa vzalo, no i ten zostal celý prekvapený. Čo teraz s vajcom robiť? Chodia škriatkovci okolo vajca, obzerajú ho a hujú: „Iste ho tu nechala kukučka,

lenže ako sa my oň postaráme?!“

Zhodli sa na tom, že ho musia aspoň posunúť do rohu izby, aby mohli po domci chodiť. No len čo sa doň zapreli, vajce šmyk a už bolo v prameni pod jedľou. Od tej doby voda v ňom zmenila svoju chuť a vôňu. Akoby ste vodu s vajcom pili. Dlho si škriatkovci vyčítali, akí boli neopatrní a že sa mohli pozornejšie o vajce starať.

Raz k ním zavítal chrobáček a sťažoval sa na bolesti brucha. Pani škriatková nelenila, zběhla k prameňu, nabrala vodičky a ponúkla chrobáčika. Toho bruško hneď prestalo bolieť a chýr o vyliečení sa v lese rýchlo rozšíril. K prameňu začali prichádzať i iné zvieratká a jeho liečivú moc si nevedeli vynachváliť.

Neskôr sa o tejto vode dozvedeli i obyvatelia Sihelného a blíz-

keho okolia. Začali ju častejšie vyhľadávať, lebo i im vždy pomohla pri bolestiach brucha. Z prameňa vybudovali malú studničku, ktorá tam stojí dodnes. Keď pôjdete na Pílsko presvedčte sa. Voda má naozaj chuť a vôňu vajec. A možno i vám pomôže, keď vás bude bolieť bruško.

Nina Kolčáková, 5. A,
1. miesto v literárnej súťaži Ma-
jčik

Vianoce

Už sa blíži zimný čas

a Vianoce sú tu zas.

V dome láska, úsmev v tvári

na stromčeku svetlo žiari.

Pod stromčekom darčeky

na stole sladké venčeky.

Šarlotta Mazuráková

Lúky pod Magurou

Keď sa spomenú roky 1938 – 1945, väčšine hneď prebehne po chrbte mráz. Bola totiž 2. svetová vojna, a tá poznačila mnohé životy. Životy našich starých a prastarých rodičov. Inak tomu nebolo ani v našej dedine. Mnohí padli vo vojne, domov sa nikdy nevrátili. No jednoduché to nemali ani tí, čo ostali doma. Bieda, hlad, vypaľovanie obcí, neustály strach o život. To všetko zažili i naši Sihelnania.

Písal sa rok 1942. Môj dedko mal vtedy len štyri roky, no na niektoré hrôzy si dodnes spomína. Cez našu dedinu mal prechádzať front, malo sa bojovať. Do dediny začalo prichádzať akosi viac vojakov. Chodili po domoch, plienili, brali, čo videli. V rukách Nemca skončili i sánky môjho dedka, ktoré mu vyrobil jeho brat. Ľudia z dediny museli odchádzať na Lúky pod horu Magura, aby tam kopali zákopy. Tam sa mali schovávať vojaci pri bojoch. Dovtedy krásne zelené pasienky posiate pestrými kvetmi, menili zo dňa na deň svoju podobu. Ľudia boli hrozne vyčerpaní z práce, z nedostatku jedla i zo strachu o vlastný život. Zem bola dennodenne kropená nielen ich potom, ale i krvou. Zohnutí, s tvárou sklonenou k zemi, prosili Boha o pomoc. Šep-

kali jej svoje túžby po mieri, po lepšom živote.

Ich prosby boli vypočuté. Front sa odklonil a našu obec obišiel. Boje sa strhli v poľskej Lipnici a na našej strane v Trstenej.

Zákopy na lúkach pod Magurou však môžete vidieť aj dnes. Aj po tých rokoch sa zachovali, i keď mnohé zarástli malinčím či stromami. Mnohé zasypali práve tí, ktorí ich kopali. Možno preto, aby oni sami zahrabali svoje smutné spomienky. Možno preto, aby schovali aj niečo iné. Hovorí sa totiž, že na niektorých miestach je hlboko v zemi zasypané i vojenské delo. Kto vie, to je už len tajomstvo Lúk pod Magurou.

Peter Pilátik, 6. A,
1. miesto v literárnej súťaži Majáček

Vianočné oblátky

K Vianociam neodmysliteľne patria oblátky – krúhle, oválne, zvinuté do trubičky, ozdobené obrázkom. Symbolizujú hostiu, posvätný chlieb, telo Kristovo. Zvyknú sa jedávať ešte pred vianočnou kapustnicou a šalátom. Výborne chutia s medom.

My sme v tomto čísle spojili chute medzi s vôňou oblátok a prinášame vám texty o včelách, mede, oblátkach. Tému oblátok vám chceme priblížiť od ich histórie až po súčasnosť. Dokonca sme si ich sami napiekli.

Kedysi sa oblátky začínali piecť po Lucii. Pečenie mal na starosti učiteľ v dedine. Túto povinnosť mal dokonca uvedenú aj v príjmovej zmluve.

Pri príprave na pečenie oblátok, na samotnom pečení a roznášaní mal každý v dedine vymedzené povinnosti. V každej mali svoj poriadok.

Najčastejšie však učiteľ v predstihu niekoľkých týždňov pred Luciou poslal žiakov po domoch, aby zaspievali pieseň, ktorú ich naučil a ňou požiadať oblie na múku. Niekde chodili deti po domoch na Martina, aj pred

ním, najneskoršie však na Katarínu. Žiaci vyzbierali od gazdov pšenicu na oblátky a pre učiteľa vajíčka, údené mäso, klobásky, fazuľu aj iné potraviny. Učiteľovou starosťou bolo dať zomlieť pšenicu do mlyna. V niektorých dedinách bol obecný mlyn a vtedy dával múku mlynár. Gazdiné priniesli do školy mlieko, vajcia, maslo v deň, kedy sa začalo pripravovať cesto na oblátky. Mláďenci priniesli drevo a mali po celý čas pečenia na starosti oheň, tiež pomáhali pri pečení. Oblátky sa potom obstrihali a pobalili podľa toho, koľko členov mala rodina. To mala na starosti učiteľova manželka. Upečené oblátky roznášali žiaci. Roznášali ich aj na vzdialené salaše a samoty. Predtým sa museli naučiť vinš, ktorí prednášali pri odovzdávaní oblátok.

Teraz nám obchody ponúkajú rôzne druhy oblátok. No čoraz častejšie si ich ľudia pečú sami. Rozvoňajú nielen svoj byt či dom, ale navodia si aj príjemnú vianočnú atmosféru. Tak sme to urobili aj my v škole. Recept vám radi prinášame.

Peter Pilátik, 6. A

OKTÓBER – MESIAC ÚCTY K STARŠÍM

List do neba

1. január 2017, Sihelné

Milá babička!

Včera som otvorila starý album a skoro na všetkých fotkách si bola so mnou Ty. Bol to krásny pocit spomenúť si na chvíle prežité s Tebou. Rozhodla som sa preto, že Ti napíšem. Aj keď neviem, na akú adresu tento list odošlem.

Spolu sme zažili naozaj kopec zábavy. Učila si ma piecť buchty, zavárať i malovať veľkonočné vajíčka. Na jednej z fotiek nesiem vymalované vajíčka v košíčku susedke. No nakoniec som jej ich nedoniesla. Polovičku som rozbila, keď sa mi na ceste neuhol kameň. Tak si vtedy zhodnotila moju nehodu. Nehnevala si sa. Ošetrila si mi zranené koleno a pustila si sa do ďalšieho skrášľovania kraslíc.

Pamätáš, ako si mi dávala rady, keď sme spolu hrali šach alebo dámu? Po večeroch sme sa často hrávali alebo vyšívali či štrikovali. Mala si so mnou naozaj veľkú trpezlivosť. Na viacerých fotkách som oblečená práve v tvojich štrikovaných svetrikoch.

Večer sme v telke pravidelne sledovali predpoveď počasia. To preto, aby sme si vedeli naplánovať robotu na ďalší deň. Rada som Ti pomáhala v záhradke a ešte radšej som s Tebou chodila do lesa. Zbierali sme hriby, učila si ma spoznávať bylinky. Tvoje rady a pokyny využívam doteraz. Rozprávala som Ti pri tom svoje najväčšie tajomstvá. Vedela som, že u Teba budú ako v trezore.

Je mi smutno, chýbaš mi. No zároveň si uvedomujem, že pri každej mojej činnosti si so mnou a ja si vždy sama pre seba poviem: „Takto by to urobila aj moja babka.“ Smutno je mi aj preto, že som sa Ti nikdy poriadne za všetko nepoďakovala a nepovedala Ti, ako Ťa mám rada. Preto drahá starká, ďakujem, ľúbim Ťa a do nebička Ti posielam milióny pusínok.

S pozdravom Tvoja vnučka Darinka

PS: Odkedy tu nie si, svoje vďaky a vyznania blízkym neodkladám na neskôr, aby náhodou nebolo neskoro.

Darina Kuráková, 8. B, 1. miesto v literárnej súťaži Majáček

Tretiacke zimné rýmovačky

Snehuliak

Zima, zima už nás čaká,
postavíme snehuliaka.
Oči budú z uhlíkov,
zajko príde s mrkvičkou.
Metlu dá mu veverička,
hrncom ho prízdobí sovička.
Snehuliak sa ligoce,
hurá, o chvíľu už sú tu Vianoce.
Evička Pindjaková

Zima

Krátky deň a dlhá noc,
už len pár dní do Vianoc.
Krajina je celá biela,
perina k nám priletela.
Vyberáme lyže, sane,
rýchlo na ne posadíme.
Zima to je krásny čas,
Vianoce k nám prídu zas.
Narodí sa Ježiško,
pripravme Mu srdiečko.
Robko Romaňák

Sánkovačka

Studená zimička,
teplučká je izbička.
Vetrík, sniežik poletuje,
krajinu snehom posypuje.
Vezmem si sane,
nasadnem si na ne.
Dolu briežkom poletím
bude sranda, už to vidím.
Samko Chudjak

Sneh

Zima k nám už zavítala,
snehom všetko zasypala.
Len čo Jožko ráno vstal,
do okna sa pozeral.
Hurá, biely sniežik tu je,
sem-tam vonku poletuje.
Vezmem svoje veľké sane,
s radosťou posadím sa na ne.
Jedna snehová hviezdička
spadla na moje líčka.
Jožko Pientak

Varíme (pečieme) s Úsmevom VIANOČNÉ OBLÁTKY

Suroviny

1kg hladkej múky špeciál
1 liter vody
1 vajce
15 dkg cukru
1 vanilkový cukor
6 lyžíc oleja

Trubičky

1,2l mlieka
60 dkg hladkej múky špeciál
20 – 25 dkg kryštálového cukru
6 polievkových lyžíc oleja
2 žĺtky
1 vanilkový cukor

1. So surovín si mixérom vymiešame hladké cesto.

2. Predhrejeme kliešte a rovnomerne vlejeme lyžicu cesta.

3. Kliešte pritlačíme a po minúte dvoch otvoríme a vyberieme oblátku.

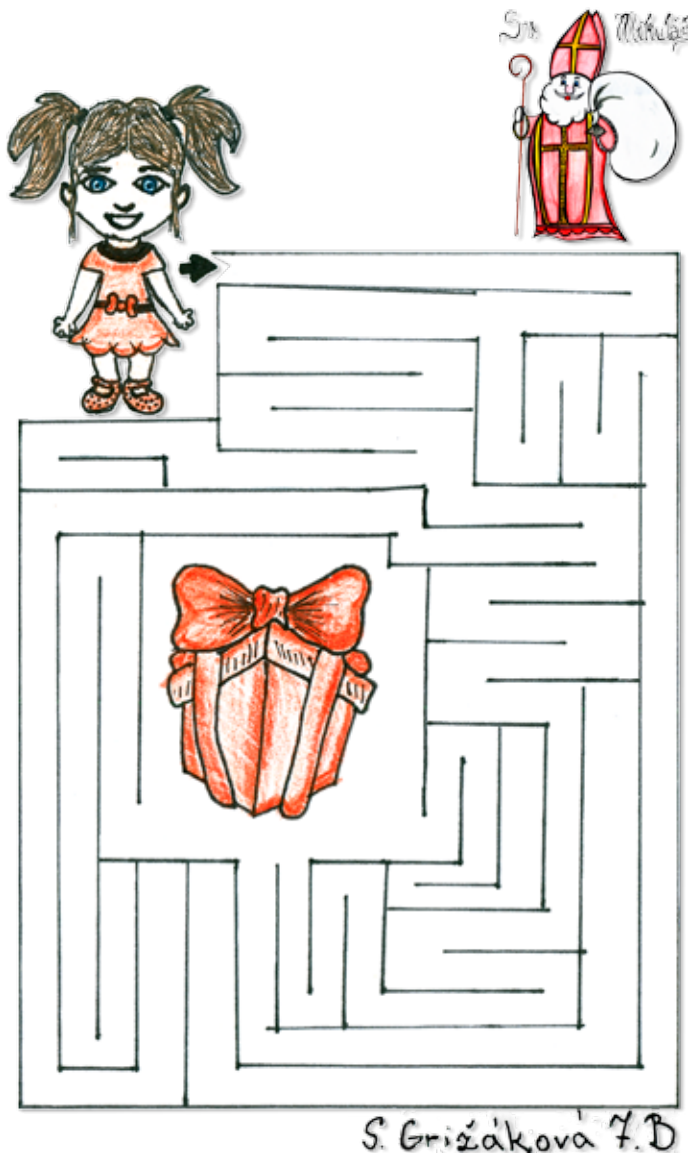

4. Ak sa kliešte lepia, vyčistíme ich včelím voskom.

DOBRÚ CHUŤ a VESELE VIANOCE

želajú žurnalistky: Diana Kutláková, Sabína Mácsodiová a Rebečka Kuráková, 8. A

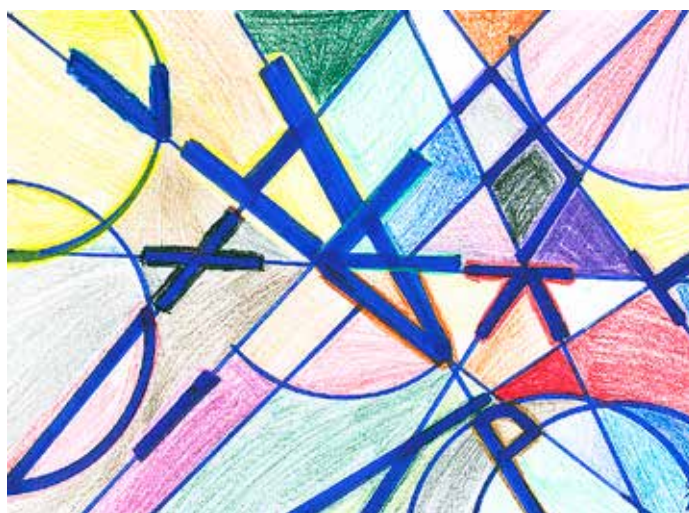

Z VÝTVARNEJ TVORBY

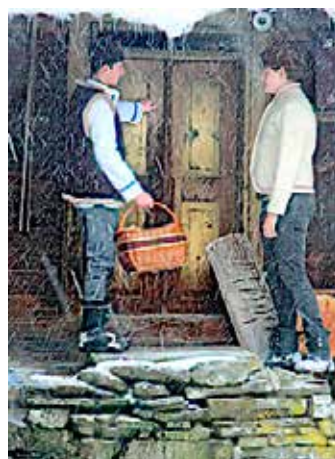
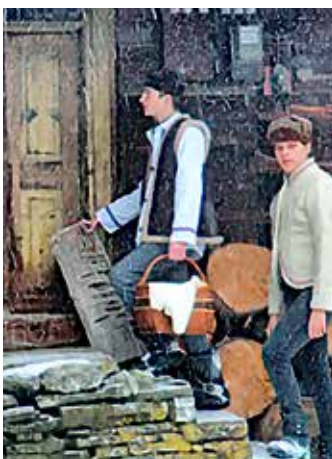

NAŠICH ŽIAKOV

ROZNÁŠANIE VIANOČNÝCH OBLÁTKOV

(podľa Martina Kukučína)

NAŠE NAJ...

VČELY, VČIELKY, VČELIČKY

VČELÁRSKY ROK v jeseni a v zime

V tomto čísle by sme chceli ukončiť naše celoročné pozorovanie včielok-najusilovnejšieho stvorenia pod slnkom. V predchádzajúcich dvoch číslach sme vám prinášali informácie o tom, ako prebieha starostlivosť o tento veľmi užitočný hmyz, bez ktorého by ťažko fungoval život. Navštívili sme včelárov, ktorých práca so včelami je predovšetkým ich koníčkom. Tak to je aj v prípade Luboša Staša. Ten nám porozprával, ako sa o včely starať od jesene do jari.

Po včelárskej sezóne, ktorej hlavnou činnosťou včiel bolo opelenie kvetov, nastáva obdobie jesene a zimného kľudu. V jeseni je hlavnou úlohou včelára zabez-

pečiť, aby včelstvá išli do zimy silné, zdravé a s dostatkom peľových a cukrových zásob.

Po poslednom vytáčaní medu v auguste je potrebné, aby sa vče-

lám vrátili zásoby medu, ktoré mali uskladnené na zimu v podobe cukrového roztoku. To zabezpečí, aby kráľovné nakládli ešte dostatok vajíčok, z ktorých sa vyvinú dlhoveké včely, ktoré budú žiť vo včelstve až do nasledujúcej jari.

Tak ako aj človeka, aj včely súžujú rôzne choroby. Jednou s najznámejších je parazit, nazývaný klieštik (Varroa). Tento sa prisaje na včelu a parazituje na nej, až kým včela nezahynie. Včelári sa snažia s ním bojovať a to vďaka rôznym spôsobom, aby sa ho zbavili ešte pred tým, než včelstvo začne zimovať.

Na vrchole leta, môže mať včelstvo aj 60 tisíc jedincov. No do zimy sa tento počet zníži asi na 10 tisíc.

Včelstvo sa stiahne do chumáča, uprostred ktorého je kráľovná, stála teplota a tiež zahriate cuk-

rové zásoby. Včely obmedzia svoju činnosť a hibernujú. Dôležitou podmienkou prezimovania je kľud. Úhyn včelstva by mohla spôsobiť aj obyčajná búchajúca halúзка. Včely, ktoré odídu zo zimného chumáča skúmať čo sa deje, určite uhynú.

No aj pre nás včelárov sa môže zdať, že nastalo obdobie bez práce. Je to len zdanie. Okrem toho, že musíme zhodnotiť uplynulú sezónu, nastáva obdobie, keď sa musíme pripraviť na ďalšiu. Medzi hlavné práce patrí príprava nových rámkov, vyrezávanie starých plástov, dezinfekcia úľov, oškrabávanie propolisu a mnoho ďalších prác, aby sme boli pripravení na to, keď na jar vyjde prvé slnko a naše včielky sa prvýkrát pôjdu preletieť po dlhej a krutej zime.

Miroslava Stašová, 7. B

Včeliny pána L. Staša

O s e m s m e r o v k a

H	V	I	E	Z	D	A	Š	K	V	A	R	I	Ť	A
R	R	A	T	I	I	U	K	R	A	V	A	Y	E	N
A	A	I	Ň	M	E	T	R	A	K	T	O	R	B	N
Č	Ň	J	E	A	R	O	O	B	O	R	K	T	A	A
K	I	A	V	C	H	A	B	A	B	K	A	O	D	E
Á	O	A	A	D	U	U	D	O	B	R	O	T	A	C
R	Ň	V	R	M	T	S	V	I	E	Č	K	A	O	R
S	V	I	C	A	O	V	Í	N	O	I	N	O	H	A
T	T	Ý	Ť	M	K	S	N	I	Ť	P	I	H	L	A
V	Í	R	R	A	Ý	T	T	Ť	Ň	I	H	A	V	D
O	I	K	I	M	O	N	O	R	E	B	A	N	K	A
P	L	N	E	M	L	O	K	V	O	J	A	K	O	A
I	I	O	I	R	Č	E	L	O	K	M	Ó	Č	L	O
C	E	V	V	C	Z	E	M	I	A	A	A	B	I	S
A	H	E	O	O	A	R	K	V	E	T	E	K	C	H

HRAČKÁRSTVO, HVIEZDA, AUTOBUS, HRIECH, EVA, BABKA, SVIEČKA, BANKA, KNIHA, ADVENT, KALICH, SVIECA, KVET, IHLA, ADAM, TRAKTOR, NIŤ, OLOVO, VAK, RAK, ČELO, VINICA, STROM, OKO, AKTOVKA, VARIŤ, MAK, RAJ, MAMA, OTEC, KRAB, KIMONO, ZIMA, KRAVA, VÍNO, LIEH, TRŇ, ČIARA, JÓB, VÝR, VAŇA, OPICA, AŇA, KOV, AUTO, DOBROTA, PIVO, ANNA, OTO, ZEM, KER, NIŤ, RYBA, VÍR, ČIPI, MIA

Sofia Teletáková, 7. B

